

EL PUNT **AVUI**+

“El surf m'equilibra, la música només és afició”

08/07/11 02:00 - BARCELONA - [RAQUEL FONT](#)

Surfista i cantautor, activista i defensor del medi ambient. Aquesta és la carta de presentació de l'artista hawaïà Jack Johnson, que actua avui al Cruïlla Barcelona. El festival, que se celebra fins demà al Fòrum, cobreix un ampli espectre d'estils musicals, especialment urbans, amb grans noms internacionals com Public Enemy, Madness i Calle 13, i també d'aquí, de casa nostra, com Antònia Font, Delafé y las Flores Azules i Maika Makovski. En total, hi haurà 35 actuacions i animacions d'un programa que té Jack Johnson com a cap de cartell.

Al Cruïlla presentarà el seu últim disc, *To the sea*. Com el descriuria?

És una mena d'homenatge al meu pare perquè va morir fa un parell d'anys, quan vaig escriure les cançons. O sigui que molts dels temes tenen a veure amb aquest fet, però alhora amb un altre esdeveniment i és que vaig ser pare. Hi havia una nova vida que venia i una altra que se n'anava.

El títol té a veure amb la seva altra passió, el surf?

Suposo que té a veure amb alguns llibres que llegia en aquell moment, sobre el nostre subconscient. L'oceà és un lloc que visito cada dia, un lloc molt espiritual per a mi, on el meu pare em portava de petit amb els meus germans i on jo porto els meus fills. Fer surf m'ajuda a conèixer-me a mi mateix més profundament i alhora és com visitar el meu pare.

Si hagués de triar entre el surf i la música...

Vaig créixer fent surf i encara ara és l'únic exercici que faig. Em dóna harmonia i m'ajuda a mantenir-me equilibrat, perquè és alhora molt mental i físic. Si ho hagués de deixar seria un gran revés per a mi. La música, en canvi, és més una afició, tot i que sento que em permet comunicar-me, sobretot amb el públic, és clar.

Quan va començar a escriure cançons?

He estimat la música des que era un nen, vaig començar a tocar la guitarra quan tenia 14 anys. A l'escola estudiava ukelele, vaig tocar en una banda a l'institut i m'ho vaig passar molt bé, tot i que no era el cantant sinó que tocava la guitarra.

No era el cantant d'aquella banda perquè era excessivament tímid?

Abans ho era molt, però ho he superat. M'agradava escriure a la meva habitació, però només podia cantar davant de la meva mare i després també davant de la meva xicota, que ara és la meva dona. A l'institut escrivia cançons i un altre noi les cantava. I un dia ho vaig intentar en un *pub* d'un poble a prop d'on vivíem, on ningú no em coneixia, i a poc a poc ho vaig anar superant, o sigui que ja he perdut aquella timidesa. Deu ser per això que em va costar arribar a projectar la veu davant del públic.

És un activista a favor de la protecció del medi ambient i ha creat dues fundacions.

La Kokua Hawaii Foundation, que bàsicament fa educació per a nens, tenim programes de reciclatge per a escoles i intentem que els nens connectin amb els productes de menjar que es produeixen a Hawaii. I és

que el 80% del menjar ve de fora, ja que moltes granges s'han convertit en hotels. I l'altra fundació, la Johnson Ohana Charitable Foundation, fa bàsicament educació ambiental, artística i musical.

És tan defensor del medi ambient fins al punt de gravar discos en un estudi que utilitza energia solar?

Sempre intentem tenir cura del medi ambient i no costa res fer servir energia solar o paper reciclat. I quan és possible, també fem servir biodièsel en l'autobús que ens porta de gira.

També té el seu propi segell, Brushfire Records.

És la manera de tenir tot el control artístic de la teva feina i et permet treballar com tu vols i altres coses, com fer servir paper reciclat.

Original Article URL:

<http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/432345-el-surf-mequilibra-la-musica-nomes-es-aficio.html>